

opusdei.org

Prelatovo sporočilo (10. oktober 2024)

Prelat Opus Dei nas vabi k premišljevanju o posvečevanju dela in nekaterih izrazih tega posvečevanja v krščanskem življenju.

10. Okt. 2024

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

V naših dušah se pogosto, če že ne običajno, porodi potreba po tem, da veliko molimo. Toliko je namenov, s katerimi se lahko zatečemo h

Gospodovemu usmiljenju: od tega, kar je povezano z našim osebnim življenjem, do velikih problemov, ki pretresajo svet. Obenem se zavedamo, kako pomembno je, da se Bogu zahvaljujemo, saj je veliko tudi pozitivnih stvari. Tako ali drugače je vse razlog za molitev; še več, vse je lahko molitev.

V tem smislu lahko pomislimo na spreminjanje dela v molitev, z gotovostjo, da »s tem ko ga je sprejel Kristus, postane delo za nas odrešeno in odrešujoče. Ni samo okolje, v katerem človek živi, ampak sredstvo in pot svetosti, naloga, ki jo je mogoče posvečevati in je posvečujoča« (*Jezus prihaja mimo*, št. 47).

Posvečevati delo pomeni narediti človekovo delovno aktivnost sveto. To ima nekatere neposredne posledice – gre bolj za vidike iste resničnosti –, in sicer: doprinos k

posvečevanju osebe, ki dela, in po občestvu svetih doprinos k svetosti drugih, poleg tega pa tudi k posvečevanju struktur človeške družbe.

Morda se zdi nekoliko zapleteno, vendar je v resnici zelo preprosto, pri čemer preprostost ne pomeni isto kot lahkota: »Daj svoji običajni poklicni dejavnosti nadnaravni cilj in posvetil boš delo« (*Pot*, št. 359). Ta cilj, ki delo posvečuje, seveda ni zgolj nek pobožni vidik, neodvisen od dela samega. Bolj kot to gre za vprašanje, *zakaj* in *čemu* se delo opravlja, ko je ta cilj privzet kot končni smoter, ki odločilno vpliva tako na izvrševanje dela kot na njegov *materialni* in *formalni* rezultat. Zato je »bistveni del te naloge – posvečevanja običajnega dela –, ki nam jo je Bog zaupal, dobro opravljanje dela samega, tudi človeška popolnost, dobro izpolnjevanje vseh poklicnih

in družbenih obveznosti« (*Pismo 24*, št. 18).

Nadnaravni cilj, kot temelj posvečevanja dela, je ljubezen.

»Zaradi tega je dobro, da ne pozabimo, da ta vrednost dela temelji na ljubezni. Velik človekov privilegij je, da more ljubiti in s tem preseči minljivost in začasnost. More ljubiti druga bitja, reči ti in jaz s polnim pomenom besede. In more ljubiti Boga, ki nam odpira vrata nebes, ki nas prizna za člane svoje družine, ki nam dovoli, da se pogovarjamo z njim kot jaz in Ti, iz oči v oči. Zato se človek ne sme omejiti na to, da dela stvari, da izdeluje predmete. Delo se rodi iz ljubezni, izraža ljubezen, se usmerja k ljubezni« (*Jezus prihaja mimo*, št. 48).

Človeku vliva tolažbo zavedanje, da je delo sveto in da posvečuje, kadar ga vodi in oblikuje ljubezen do Boga

in do drugih. V tem je bistvo *nadnaravnega cilja*, ki ga je treba le vložiti v delo, da bi le-to posvečevali; in tako je še bolj razumljivo, da ta *cilj* sam po sebi teži k človeški popolnosti dela.

To ni samo delo, ki se usmerja k Bogu in je za Boga, temveč je istočasno in neizogibno tudi *božje delo*; On je tisti, ki prvi ljubi in po Svetem Duhu omogoča našo ljubezen.

Še naprej molimo za drugi del XVI. rednega zasedanja škofovske sinode, ki se je začel 2. in se bo končal 27. oktobra, ko je ravno moj rojstni dan; zelo računam na vaše molitve.

Seveda imejte v mislih tudi aktivnosti za prilagoditev statuta Prelature. Naslednje srečanje izvedencev bo načeloma v začetku novembra.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče

Rim, 10. oktober 2024

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-sporocilo-10-
oktober-2024/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-sporocilo-10-oktober-2024/) (2. Apr. 2025)